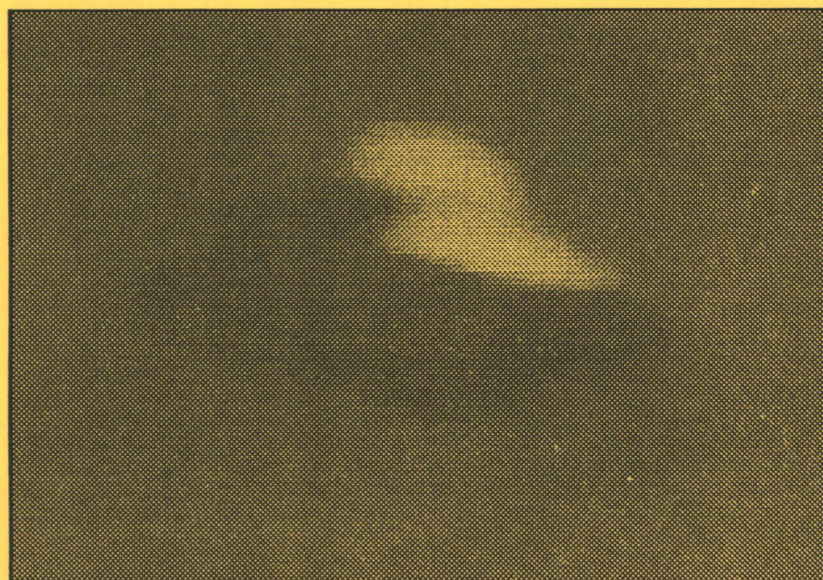

NR 3 FEBRUARI 1994

ÅRGÅNG 2

NY ARTIKELSERIE:

ÄR UFO:N FARKOSTER FRÅN RYMDEN?

UFO-NORR DISKUTERAR OLIKA TEORIER

SILVERFÄRGAT UFO
STÖRDE TV PÅ MORÖN I
SKELLEFTEÅ FÖR 22 ÅR
SEDAN

SIDAN 10

"STJÄRNFALLET" VAR
INGEN METEORIT - FLÖG
FÖRBI CHOCKADE VITTNEN
PÅ NÄRA HÅLL

SIDAN 4

UFO Norr

UFO-Norr utges av föreningen UFO-Skellefteå och har tillkommit för att skapa ett forum för föreningen och dess medlemmar.

Medlemmar som önskar sända in artiklar, insändare eller andra bidrag kan göra detta på nedanstående adress. **För ej beställt material ansvaras ej.**

Föreningen UFO-Skellefteå
Uppfinnarvägen 4
931 45 Skellefteå

Tel. 0910-768 72

Ansvarig utgivare: Steve Sandström

I redaktionen:

Olle Johansson
Gert Sandström
Jörgen Sandström
Steve Sandström

Föreningen UFO-Skellefteå är en del av riksorganisationen UFO-Sverige.

UFO-Sverige
Box 175
733 23 SALA

© Copyright 1994 UFO-Skellefteå och respektive artikelförfattare.

UFO-Skellefteås styrelse:

Ordförande: Steve Sandström
Kassör: Gert Sandström
Sekreterare: Cecilia Zellman
Ledamöter: Jörgen Sandström
Anna Boström

INNEHÅLL

NR 3 • FEBRUARI 1994 • ÅRGÅNG 2

Ledare.....	3
Stjärnfallet som var ett UFO....	4
UFO-teorier, del 1:	
ETI-teorin.....	6
Silverfärgat UFO släckte	
TV-apparat på Morön.....	10
Matematik och ufologi, del 2:	
Storleksbestäm UFO:t!	12
Blomqvist-bok recenserad.....	14
UFO-Rapporter.....	15
Vårens program.....	15
Två föreningsmedarbetare i	
radioprogram om UFO.....	16
Brev från UFO-Sveriges	
ordförande Clas Svahn.....	18
Notiser.....	19
I nästa nummer.....	20

Rättelse

Ett fel smög sig tyvärr in i nr 2. Årtalet som anges i artikeln "Chockupplevelse i vintermörkret" skall vara 1981 och inget annat.

RAPPORTCENTRALEN

UFO-Sveriges rapportcentral har flyttat till Uppsala. De som har hand om den är:

MÖRKERFALL

Mikael Sjöberg, tel. 018-50 10 81

DAGSLJUSFALL

Kerstin Hulthén, tel. 018-24 84 03

RAPPORT-NYTT sköts som förut av Kurt och Berit.

Nytt år, nya föresatser. Med nya friska tag ska vi under det här året utveckla både vår förening och tidningen UFO-Norr. Steg för steg försöker vi göra små förbättringar för att göra medlemskapet så spännande och lärorikt som möjligt för dig som medlem.

Självfallet kommer UFO-Norr även i fortsättningen att ha tyngdpunkten på UFO-fall i våra bygder, men i takt med att vårt kontaktnät byggs ut kommer också andra skribenter att bidra med material kring delvis andra ämnen. I kommande nummer finner du exempel på detta.

Ett utbyte av föreningstidningar med andra föreningar har inletts, vilket säkert också kommer att avteckna sig i denna tidning framöver.

Vi som gör UFO-Norr vill ha en saklig debatt kring UFO-fenomenet och kring metodfrågor för handläggandet av UFO-ärenden. Av den anledningen skrev jag i min förra ledare att UFO-utredare hellre bör använda begrepp som "sannolikt förklarat" än förklarat, helt enkelt för att undvika fatala misstag. Detta skrev jag som en rekommendation till mig själv och andra som hanterar UFO-rapporter.

Allt kan emellertid missförstås - om det kommer till fel personers kännedom. Någon av vår tidnings läsare ringde, efter att ha läst min ledare, upp frilansjournalisten Jan-Ove "Texas" Sundberg i Motala och läste upp den för honom.

Sundberg kanske främst är känd som redaktör för tidningen "Det Okända" i mitten på 80-talet, men har på sistone mest omtalats i UFO-kretsar för sin beska, onyanserade kritik mot UFO-Sverige och dess styrelse. Den som följt debatten i UFO-Aktuellt har fått en liten inblick i vad det handlar om.

Sundberg uppfattade min ledare som massiv kritik mot UFO-Sverige. Det är en gåta hur han kunde göra detta, men hans handlande därefter är en än större gåta. Jan-Ove Sundberg började använda mig som slagträ mot UFO-Sverige. Efter-som jag är ordförande i en av UFO-Sveriges lokalgrupper var detta förstås extra roligt. Han har vid åtminstone två tillfällen hänvisat till ett samtal med "ordföranden i UFO-Skellefteå" där jag ska ha framfört kritik mot UFO-Sverige.

Detta samtal har aldrig ägt rum. Naturligtvis måste Sundberg ha varit medveten om detta, men han skyddade sig

genom att aldrig använda mitt namn. Han uppgav senare för mig, när jag skrivit ett brev till honom (han hade skaffat hemligt telefonnummer, så det gick inte att nå honom den vägen) och bett honom ringa upp, att han bara hänvisat till ett samtal med "ordföranden i UFO-Skellefteå".

Sundberg ville alltså få mig att tro att han talat med någon som utgett sig för att vara ordförande i denna förening utan att fråga efter dennes namn. Om man inte vet vem man talat med, om man inte vet vem som är källan, hur kan man då utnyttja den information man får? Sundberg skulle självfallet ha dubbelkollat med mig för att höra att han förstått innehållet i min ledare rätt. Det gjorde han aldrig, och han har ju heller aldrig läst den själv.

Den beklämmande sanningen är dock att Sundberg inte alls är intresserad av sanningen. Han såg sin chans att utnyttja mig i sin förtalskampanj mot UFO-Sverige. Ingen ska låta sig luras av den här mannen. Han är uppenbarligen redo att tillgripa vilka metoder som helst för att tillfoga UFO-Sverige skada. Kanske har detta att göra med att den sakliga UFO-debatt som riksorganisationen har gått i bräsch för allvarligt skadat hans möjligheter att överleva som frilansare inom sensationsjournalistiken. Genom att krossa sin edsvurne fiende hoppas Sundberg att den mytvärld han är så beroende av ska återta sin roll i det svenska folkmedvetandet.

Han kommer inte att lyckas. Människorna är långt mer intelligenta än han vill framhålla dem. Om någon trots allt är osäker inför den här oseriösa "journalistens" påståenden: skaffa själv fram fakta så kommer du att bli övertygad.

Jag halkade som du säkert förstått in i herr Sundbergs anti-UFO-Sverige-kampanj på ett bananskal, och visst har jag fått min släng av slev, men den som drabbats hårdast personligen är UFO-Sveriges ordförande Clas Svahn som tvingats utstå insinuationer om både förskingring och sam-röre med Olof Palmes mördare.

Kanske borde sådana påståenden inte alls bemötas, men historien har ju visat att en lögn upprepad tillräckligt många gånger också blir ett slags sanning. Clas Svahn har därför skrivit ett öppet brev till UFO-Sveriges samtliga lokal-grupper där han tar ett första steg för att bemöta Sundberg. Vi publicerar brevet i sin helhet i detta nummer. Du finner det på sidan 18.

Med förhoppning om att vår energi i framtiden ska kunna användas till roligare saker än det jag beskrivit ovan,

Steve

PS. Den läsare som tog kontakt med Jan-Ove ska inte känna någon skuld till det inträffade. Felet är helt och hållet Sundbergs eget. Däremot skulle det vara roligt att veta vad som sagts i detta samtal. Kanske kan det ge en ledtråd till hur "Texas" fungerar. *

"STJÄRNFALLET" VAR ETT UFO!

Tänk dig att du sitter i bilen på väg hem en mörk, stjärnklar kväll. Vägens asfalt suger i sig bilens strålkastarljus på det där speciella sättet som gör att man ibland undrar om man verkligen tänt lyset. Tänk dig att du plötsligt får se ett stjärnfall, att den skarpa ljuspunkten hastigt rusar ner mot jordytan - och plötsligt svänger mot dig. Det var precis vad som hände Rolf Westermark och hans fru i Skelleftehamn år 1988.

AV STEVE SANDSTRÖM

När Rolf Westermark och hans fru, som också omnämns i samband med annan UFO-observation i detta nummer, var på hemväg den här förvinterkvällen för sex år sedan hade de naturligtvis inte en aning om det skådespel de strax skulle få uppleva.

Precis när de anlände till Skelleftehamn, hade passerat Shell och lämnat Skelleftehamnsvägen, föll ett stjärnfall mot jorden. "Titta, ett stjärnfall," utbrast Rolf till sin fru som genast tittade och också fick syn på den förmodade meteoriten.

Ljuspunkten var lika stor som en kraftig, klar stjärna, och dess ljus hade samma färg. Men där slutade definitivt likheterna. När meteoriten redan skulle ha brunnit upp och försvunnit, svängde det punktformade UFO:t plötsligt upp parallellt med marken, gjorde en hastig gir runt Skelleftehamns samhälle och kom emot dem.

UFO:t flög parallellt med Skelleftehamnsvägen, svängde rätt förbi dem, fortsatte ut över vattnet på ungefär 30 meters höjd och följde strandlinjen utåt. Det svepte förbi anöringsplatsen för Finlandsfärjan, rundade Rönnskärsverken, kom tillbaka längs Skellefteälven på 15 meters höjd och fortsatte bakom Kallholmen.

Föremålet rörde sig oerhört fort och hade försvunnit innan Rolf och hans fru hunnit begripa hur märkligt det de fått syn på egentligen var. Hela förloppet var ljudlöst och tyvärr känner vi inte till fler vittnen till denna märkliga händelse.

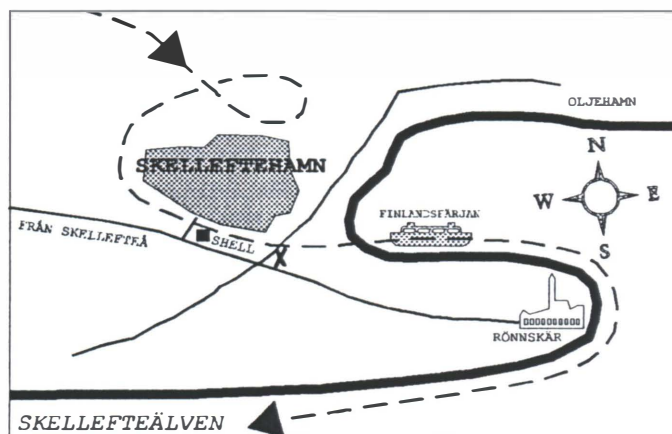
Det är intressant att notera att trots att föremålet passerat relativt nära betraktarna har de bara uppfattat UFO:t som punktformigt. De såg aldrig några andra detaljer runt omkring och inte heller några blinkande

lampor som skulle ha kunnat antyda att det varit t ex en helikopter. Dessutom anser vittnena att föremålet rört sig många gånger fortare än en helikopter någonsin kunnat göra, och gjort girar som trotsar all rimlig förklaring.

Rolf skriver i sin redogörelse att "det flög som en fluga, hit å dit". Någon fluga var det inte. Inte någon insekt över huvud taget. Vad det var vet vi inte, och torde heller aldrig få veta. Det skulle naturligtvis ha varit oerhört intressant om fler sett detta, men det är förstås precis som vanligt:

UFO-fenomenet förvarnar oss inte. Det dyker upp på de mest oväntade platser, gör några iakttagare ordentligt omtumlade - ibland chockade - och försvinner igen lika snabbt som det gjort entré. Ingen hinner dokumentera det. Få ser det över huvud taget. Kanske är det precis det som är meningen.

■ ■ ■

Observationsplatsen markerad med kryss, UFO:ts färdväg med streckad linje.

ILLUSTRATION: TECKNAR-OLLE

UFO-TEORIER

1. ETI-HYPOTHESEN

I denna nya artikelserie ska vi försöka förklara de olika teorier som finns om UFO-fenomenet, och vi ska också titta på vad som talar för och emot dessa. I det här numret tittar vi närmare på den vanligaste teorin som säger att UFO:s är utomjordiska besökare.

AV STEVE SANDSTRÖM

UFO. Redan ordet i sig har kommit att kännas laddat av mystik. Kanske beror detta mest på att så många rykten om UFO-upplevelser florerat under de senaste decennierna.

Det är svårt, för att inte säga omöjligt, att i ett bestämt fall säga om en påstådd upplevelse är sann, lögn, en omedveten överdrift eller sprungen ur en psykisk defekt. Åtminstone om man vill vara helt säker. Självfallet kan man med relativ säkerhet sälla ut flertalet såsom sannolikt förklarade, och så görs också idag.

Men efter gallringen, efter alla intervjuer, djupintervjuer, platsundersökningar, efter psykologisk utvärdering, ibland också efter hypnos, och efter alla tänkbara analyser återstår ändå ett antal UFO-fall. Detta är det äkta UFO-fenomenet, och kännetecknas bland annat av att det nästan inte finns två likadana upplevelser nedtecknade.

Ingen vet exakt vad dessa UFO-fenomen är för något. Den som påstår sig veta handskas antingen klumpigt med fakta eller grundar sitt ställningstagande på en känslomässig övertygelse. Med det finns inga fysiska bevis för att UFO skulle vara det ena eller det andra. Icke desto mindre saknas inte teorier.

För att säkert kunna tolka de fakta som strömmar in via organisationens fältforskare är en livlig, teoretisk debatt av nöden. Tyvärr är den också delvis av ondo, eftersom den ibland får den seriösa debatten att påminna om det samtal man kan föreställa sig skulle äga rum mellan två science fiction-författare som spärrats in tillsammans på ett mentalsjukhus.

Jag hävdar dock bestämt: Om vi inte spekulerar kring UFO-fenomenen, och gör det systematiskt och under former där det framgår att det handlar om spekulationer och inget annat, så riskerar vi att missa förklaringarna på de olika UFO-fenomenen.

Jodå, du läste rätt. Jag skrev *UFO-fenomenen* av den enkla anledningen att jag inte tror att alla UFO-fenomen är av samma ursprung. Om ett UFO skulle visa sig vara en farkost från en främmande värld så innebär inte detta automatiskt att alla andra UFO:n också är sådana.

I ett försök att reda ut vilka teorier som finns, och vad som talar för och emot dem, inleder vi härmed en serie artiklar om de försök som gjorts för att förklara fenomenet UFO teoretiskt.

Ta till dig det du vill, förkasta det andra. Men gör inte misstaget att ta ställning för en teori på känslomässiga grunder. Nya fakta kommer hela tiden in som kan tvinga dig att ompröva din inställning.

Teori 1: ETI-hypotesen.

Vi börjar med att studera den vanligaste förklaringen på UFO-fenomenet, och det är också den som på gott och ont (mest ont) har blivit synonym med begreppet UFO, nämligen tanken att de är farkoster från främmande världar i vårt universum.

Skeptiker brukar genast komma rusande när denna teori framförs, och med en näst intill fradgasprutande svada låter de oss alla förstå att resor hit från andra världar är omöjliga. Avstånden är alldeles för stora, heter det.

Och vad är då detta för struntprat, egentligen? Sant är att avstånden är enorma. Närmaste stjärnan från vårt solsystem ligger på fyra ljusårs avstånd. Även om besökarna kom därifrån skulle det ta fyra år med ljusets hastighet, en hastighet som människan inte ens har uppnått en ynka procent av under sina rymdfärder.

Betyder detta resonemang att skeptikerna har rätt, att det är omöjligt för utomjordiska intelligenser att resa

hit? Ingalunda. Den moderna människan är så upptagen med att berömma sig själv för sina landvinningar på teknikens område att hon alldeles glömmer bort att hon precis har klivit ner från träden och börjat gå upprätt.

UFO-Norr når dig via brevinkastet, och det är ju inte särskilt spännande, men den teknik vi använder för att framställa den var science fiction redan för tio eller femton år sedan.

Ångmaskinen uppfanns år 1690 av fransmannen Denis Papin och engelsmannen Thomas Newcomen byggde den första praktiskt användbara ångmaskinen 1705-12. James Watt, som intagit en plats i våra historieböcker som ångmaskinens upphovsman, stod för en rad förbättringar och i och med hans konstruktioner inleddes den industriella revolutionen på planeten jorden. Hans konstruktioner ligger bara drygt 200 år bort i tiden.

Idag har människan varit på månen, vi använder datorer som arbetar med frekvenser på 120 miljoner svängningar i sekunden till och med för hemmabruk. Vi genomför avancerade hjärnoperationer och hjärttransplantationer. Jag behöver inte ens nämna färg-TV, CD, bilar och jet-plan för att göra perspektiven tydliga, men gör det ändå. Vad vi inte förmår är att ställa vår korta teknologiska utveckling under belysning av självkritik.

Professorer inom allehanda vetenskapliga grenar hävdar ambivalent att vi nästan ingenting känner till om naturen, samtidigt som de i nästa andetag hävdar att utomjordiska varelser (ETI = Extra Terrestrial Intelligence) inte kan resa hit. Detta är inte bara okunskap, det är galenskap. Efter två århundraden med teknologisk utveckling värd namnet, avbrutna av en rad krig, tror vi att vi vet allt. Det gör vi inte.

Låt oss studera en tänkt utomjordisk civilisation ett ögonblick. För enkelhetens skull säger vi att de bor ungefär 100 ljusår bort i vår egen galax. Med kosmiska mått mätt bor vi alltså grannar.

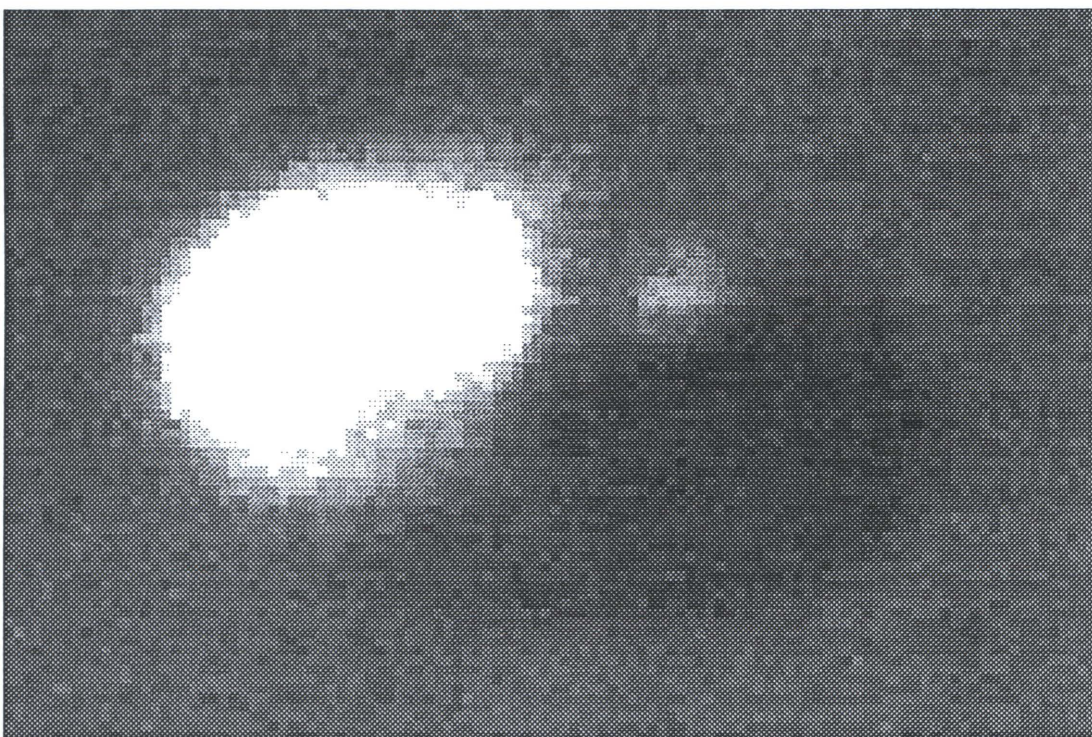
Anta att livet på denna planet utvecklats ungefär som på jorden, men med en radikal skillnad: där finns inga rovdjur. Alla animaliska organismer lever av vegetabilier. Om en intelligent ras uppstod i en sådan

miljö, skulle den sakna all den rovdritt som gör oss människor som art så självmordsbenägna.

Den tekniska civilisationen på en sådan planet skulle kunna inriktas mot nyttig teknologi och grundforskning, till skillnad från jorden där mellan hälften och två tredjedelar av alla forskare gnuggar geniknölarna för att komma på nya vapensystem.

Fredlig samexistens är antagligen grunden för att en art ska kunna utveckla interstellär rymdfart innan den går under. Men är då en sådan rymdfart alls möjlig?

Människan känner inte till några metoder för att färdas fortare än ljuset, men kan ändå föreställa sig mänskligt byggda biosfärer, konstgjorda minivärldar som är helt självförsörjande, lämna vår jord och sätta kurs mot främmande världar. Det är teoretiskt möjligt att initiera en sådan resa med kemiska motorer av den typ vi känner idag. Att koloniseringen av universum med en sådan framdrift skulle ta oändligt lång tid är en annan diskussion, men det är åtminstone teoretiskt möjligt.

Att människan inte känner till någon framdriftsmetod för överljusfart (populärt sk Warp-hastighet) betyder inte att universum inte kan erbjuda oss fysikaliska principer som gör detta möjligt. Någon har sagt att allt vi kan tänka oss kan bli verklighet i framtiden. Ingen kan motbevisa detta teorem, om än ingen heller kan bevisa det.

Om framtiden kan ingen sia med någon som helst precision. Den mänskliga civilisationen är, bildligt talat, som en gummiflotte som studsar omkring på en ovanligt aggressiv flod. De forsar som hotar oss är många: kosmiska katastrofer, självutplåning, sjukdomar, hungersnöd, kollaps i det ekonomiska systemet, etc. ➡

Lyckas den mänskliga arten övervinna alla dessa hot och överleva med fortsatt teknisk utveckling är det mycket sannolikt att rymdskepp en dag kommer att lämna vår planet för fjärran destinationer, långt bortanför vårt solsystems yttersta gränser.

Vår tilltänkta utomjordiska civilisation är i detta skede av framskriden teknologisk utveckling redan idag. För dem är interstellära och till och med intergalaktiska resor ingen omöjlighet. Tvärtom, de är vardag. Hur skulle de då kunna hitta oss bland alla myriader stjärnor och planeter i universum?

Om vi utgår från att liv är mycket sällsynt i universum, inte för att det är mer troligt än motsatsen, utan för att slippa ta hänsyn till andra civilisationer, så kanske det bara finns vi och den här andra civilisationen i vår galax. Av en slump råkar de alltså befinna sig 100 ljusår bort, vilket är mycket nära.

Guglielmo Marconi uppfann år 1896 den trådlösa telegraf. Detta var de första radiosignaler som lämnade vår planet. Eftersom radiosignaler färdas med ljusets hastighet är det fortfarande två år tills dessa når den andra civilisationen. Kan denna ändå redan ha hittat oss? Med vilka metoder söker den civilisationen annat liv i universum?

Genom förfinade spektralanalyser kan vi människor redan idag studera den kemiska sammansättningen hos stjärnor, nebulosor, och kosmiska rymdmoln etc. Studier av de närmaste himlakropparna har också givit oss en bild av vilka typer av materia som existerar ute i universum. Forskare har idag också börjat intressera sig för gravitationsvågor i jakten på de djupare sanningarna i universum.

Det var det mänskliga sinnet som synen som gav oss idén att det fenomen som kallas vågor existerar. Utan detta sinne är det föga sannolikt att vår teknologiska civilisation skulle uppstått över huvud taget, och än mer osannolikt att vi skulle kunnat utveckla radio-kommunikationen eller spektralanalysen.

För att förstå spektralanalysen måste man veta vad ett spektrum är och känna till ljusets existens. Hur gör man det om man är blind?

Man måste fråga sig om vi människor saknar något sinne som skulle kunna göra andra verkligheter i universum tydliga för oss. Kanske skulle vi kunna snubbla på den för att vi anar den, på samma sätt som en blind art skulle kunna ana ljuset tack vare den värme som solen på samma gång utsänder.

Den andra civilisationen 100 ljusår bort kanske inte har andra sinnen än oss, men om de ligger miljoner år före oss har de ändå andra möjligheter att söka liv. Kanske skickar de ut sonder på löpande band, sonder som reser med överljusfart till andra solsystem, landsätter robotar på sterila himlakroppar för att bygga en

fabrik för produktion av ytterligare sonder. Ett självreproducerande "levande" maskinsystem, vars syfte hela tiden är att skicka tillbaka data till moderplaneten.

Nyckeln är att vi inte vet. Det jag skisserat ovan kan vara möjligt, det vet vi inte. Kanske kryllar rymden av liv, kanske är vi ensamma i universum. Vår kunskap är inte tillräckligt stor för att avgöra detta. Vi kan alltså inte utesluta att vi redan idag får besök från andra världar. Låt oss därför studera argumenten för och emot att UFO:s skulle vara sådana rymdskepp.

FÖR: Många UFO:s agerar intelligent, gör manövrer som inga döda ting skulle kunna göra.

MOT: Man ser det man vill se, och misstolkar UFO:ns rörelseschema genom att man redan har förväntningar på hur de ska röra sig.

MOT: De ger sig aldrig tillkänna, trots att de uppenbarligen inte är rädda för att synas.

FÖR: Vi förstår inte syftet med att hålla sig utanför inblandning i vår planets angelägenheter, men kan ana att det kanske sker av hänsyn till oss och vår arts överlevnad. Att de ändå vill synas kan vara för att ge oss impulser och förbereda oss på att de finns.

FÖR: Många vittnen har beskrivit landningar av rymdskepp, och många har också sett humanoider, dvs varelser från andra världar.

MOT: Det finns trots alla rapporter inga bevis, inga fotografier som skulle kunna bevisa rymdskeppsteorin. De flesta tydliga bilder är kända falsarier. Även skeptikerna måste dock tillstå att en hel del bilder är omöjliga att förklara.

MOT: Avstånden är alldeles för stora, de kan därför aldrig ta sig hit.

FÖR: Den stenåldersmänniska som just bränt sig på elden har säkert också svårt att föreställa sig att det en gång ska finnas tändstickor och att de ska tillverkas av hans artsfränder.

Sammanfattningsvis måste vi alltså säga att även om vi inte lyckats spåra liv ute i universum, eller resa dit ut själva, kan vi inte avgöra om andra arter lyckats med detta. Det kan mycket väl vara så att vi står under observation. Kanske är det till och med sannolikt, vem kan bedöma en sådan sak? □

PÅMINNELSE

Vi vill påminna alla medlemmar om att betala medlemsavgiften så snart som möjligt. En förutsättning för vår förenings verksamhet är att alla betalar sina avgifter. Den som inte betalat när stadgarna så föreskriver anses ha utträtt ur föreningen.

Avgiften är 150:- för vuxna, 75:- för ungdomar under 18. Betalas till Pg 45 60 26 - 4

Norrsken

- mer än en bokhandel

Här hittar du:

Böcker om positivt tänkande, olika
livsåskådningar, UFO, skön-
litteratur mm

Musik bl a Kitaro, M. Rowland,
R. Wakeman, Hedningarna,
ledda meditationer

Hemslöjd, trasmattor, dukar, träslöjd

Kort: Tarot, OH, Saga, Ängla, Symbol, Iching

Rökelse: indiska, kinesiska

Oljor för aromalampor, massage, bad mm

Kläder, väskor från Indien, Bali, Sydamerika

Stenar, smycken och presenter av olika slag

Postorderkatalogen ute nu!

Aronsg. 13B, 941 32 Piteå tel: 0911-171 54

Öppet vard. 12-18, lörd 10-14

Reiki-behandlingar vard. 8-18

Välkommen in i en mysig butik!

SILVERFÄRGAT UFO STÖRDE TV

Det var sommaren 1972. Omkring tiotiden den här dagen befann sig Rolf Westermarck i hemmet på Morön tillsammans med sin hustru och sina barn. Vädret var strålande soligt, och himlen klarblå och molnfri. Det var inte den tidpunkt då man förväntar sig att UFO-fenomenet ska slå till. Emellertid var det exakt vad som hände den här dagen för drygt 20 år sedan.

Familjens barn var relativt små och skulle se på barnprogram på TV den här förmiddagen. De slog på TV:n och plötsligt ropade de på sin far. TV:n fungerade inte. "Pappa, TV:n är trasig", tjöt de. De ville naturligtvis inte missa sitt program. På den här tiden sändes inte barnprogram dygnet runt över kabel-TV som nuförtiden.

Rolf gick in i TV-rummet. Barnen hade rätt; TV-bilden flimrade. Han försökte vrida till kanalen, men lyckades inte få den bättre. Därför antog han att det hänt något med TV-antennen uppe på villataket och gick ut för att titta.

Det var inget fel på TV-antennen, den satt där den skulle och pekade åt samma håll som den brukade. Däremot svävade ett föremål högt på himlen. Det såg ut som ett rör, kanske sex meter långt, och dess ändar var tvärt avskurna. Hela föremålet glänste silverfärgat i det kraftiga solskenet. Ytan påminde om rostfritt stål.

Eftersom Rolf inte kunde förklara det han såg ropade han på sin hustru och sina barn. De kom ut och såg också det underliga föremålet som hängde uppe i skyn och bara sakta, sakta gled iväg. Det gled mycket långsammare än ett flygplan.

Barnen längtade tillbaka till TV:n och delade inte alls sina föräldrars fascination inför den konstiga metallcylindern på himlen. De ville bara se sitt program. Familjen gick in igen för att försöka hitta felet med TV:n.

När de kom in i TV-rummet var dock bilden åter normal och Rolf kunde bara rycka på axlarna. Något liknande hade aldrig hänt förut. Hans fru återgick till sina sysslor och själv gick han för att titta på det underliga föremålet igen. Detta hade nu glidit långt bort från huset, och först långt efteråt har han kopplat ihop föremålets uppdykande snett ovanför huset med störningarna på TV:n.

Rolf och hans familj har aldrig fått svar på vad det var de såg den här sommarförmiddagen. Rolf är dock helt

säker på att det inte var ett flygplan. Det var för litet och rörde sig för långsamt. Föremålets konturer syntes dessutom mycket tydligt i den klara luften. Några vingar hade det definitivt inte.

Rolfs hustru har bekräftat berättelsen, liksom det äldsta av barnen. Inga andra vittnen finns så vitt man vet, och så här långt efteråt är det naturligtvis svårt att söka rätt på några även om sådana fanns.

Kommentarer till detta UFO-fall är egentligen överflödiga. Enda tänkbara naturliga förklaringen är ett flygplan, eftersom vingarna inte alltid syns i kraftigt solsken, och den vita flygplanskroppen kan glänsa som metall i sådant ljus. Rolf är dock säker på sin sak: föremålet var cylindriskt, med skarpt avskurna ändar och det rörde sig för långsamt för att vara ett flygplan.

Kanske någon skulle föreslå en zeppelinare eller någon annan typ av luftskepp som förklaring, men flyghöjden talar emot detta eftersom det i så fall skulle ha befunnit sig på mycket hög höjd. Dessutom är det en ganska långsökt förklaring i våra trakter eftersom zeppelinare oss veterligt är ganska sällsynta här. Ingen gondol syntes heller på undersidan.

För att vara en raket eller robot har föremålet rört sig för långsamt, och någon annan militär utrustning som stämmer med beskrivningen går inte att hitta. En helikopter var det sannolikt inte heller, då objektets form inte påminner om en sådan och ingen av vittnena har sett de suddiga konturerna av några rotorblad. Dessutom var föremålet ljudlöst såvitt Rolf med familj kunnat bedöma.

Slutsatsen måste bli att det Rolf och hans familj såg de här förmiddagen i början av 70-talet var ett UFO. Ty så måste, per definition, alla himlafenomen klassas som inte gått att förklara.

Steve Sandström

ILLUSTRATION: TECKNAR-OLLE

MATEMATIK OCH UFOLOGI - DEL 2

I den här artikeln tänkte jag behandla några enkla och praktiska matematiska beräkningar som ufologen kan ha stor nytta av. Dels för att ta ställning till UFO-fall som man bara läst om, men också i det egna fältarbetet. Jag vill visa att matematiken kan vara ett oerhört kraftfullt hjälpmedel.

AV STEVE SANDSTRÖM

Låt oss börja med det här med hastigheter. Alla vet ju att de används för att beskriva hur fort något rör sig, men få tänker på deras egentliga innebörd. Vad betyder t ex hundra kilometer i timmen? Det är helt enkelt den fart som behövs för att förflytta sig 100 km på en timme. 50 km/h är halva farten, dvs man förflyttar sig fem mil på en timme (eller tio på två, hur man nu vill se det).

Och vad har man för nytta av denna kunskap? För att förklara det måste vi börja i en annan ände. En kilometer är tusen meter, eller hur? 50 km/h motsvarar alltså 50.000 meter på en timme. Hur många meter blir det per sekund? En timme motsvarar 3.600 sekunder (60 minuter gånger 60 sekunder). Genom att dividera 50.000 med 3.600 får vi enheten meter per sekund, vilket motsvarar ungefär 13,9 meter per sekund.

Om ett UFO-vittne hävdar att ett föremål rört sig i ungefär 50 km/h så vet vi alltså att det hinner ca 14 m/s. Om vittnet dessutom påstår att föremålet försvann ur sikte bakom ett skogsbryn 800 meter bort och att observationstiden var ca tio sekunder, vad säger då detta oss?

Jo, att något inte stämmer. Om farten angivits ungefär rätt så hinner objektet 140 meter på tio sekunder, inte erforderliga 800. För att hinna 800 meter på tio sekunder krävs hastigheten 80 meter per sekund, vilket motsvarar $(80 \cdot 3600 / 1000)$ km/h dvs 288 km/h. Knappt troligt att man misstar sig på 50 km/h och 288 km/h, eller hur? All anledning att bli misstänksam, alltså.

Tumregel: För att omvandla km/h till m/s - dividera med faktorn 3,6. $80 \cdot 3,6 = 288$ km/h. Denna enkla beräkning kan ofta göras ungefärligt i huvudet för att man snabbt ska kunna skapa sig en uppfattning om ett vittnesmål. (I huvudet räknar man med omräkningsfaktorn 4, vilket är en förenkling, men det ger en ungefärlig siffra).

WARNING: Ett vittne kan lätt missbedöma observationstiden. Det är ingen "lag" att ett vittnesmål är falskt bara för att den här kalkylen inte stämmer. Iakttag andra detaljer också! Matematiken är ett hjälpmedel, men den ger aldrig några säkra svar.

Nästa sak vi ska titta på är vinklar och höjder. Det är nödvändigt att du har en miniräknare med tekniska funktioner, och ett hum om hur du ska använda den, men du behöver den inte för att förstå resonemanget som förs.

Antag att två personer ser ett och samma UFO-fenomen. En av dem står i det närmaste rakt under föremålet, och den andra befinner sig en kilometer därifrån. Kan man med hjälp av dessa vittnesmål beräkna hur högt upp UFO:t befann sig, och kanske till och med hur stort detta var? Svaret på dessa frågor är ett entydigt "ja".

Den reservation som man alltid ska ha inför en sådan kalkyl är att eventuella fel i det ena eller bägge vittnesmålen kan inverka negativt på riktigheten. Icke desto mindre är detta ufologens bästa hjälpmedel.

Ponera att vittnet under UFO:t blivit mycket skrämmt och bara uppfattat föremålet som mycket ljusstarkt. Hur högt upp det befann sig eller hur stort det var förmår han eller hon inte beskriva. Det andra vittnet kan dock berätta att det var ungefär ett finger brett, och efter ett återbesök på platsen har vittnet tillsammans med en ufolog mätt upp höjdvinkeln på himlen.

Nu vet vi allt vi behöver för att

- 1) Beräkna UFO:ts storlek
- 2) Beräkna UFO:ts höjd

Det låter kanske konstigt, men det är väldigt enkelt. Låt oss börja med UFO:ts höjd. Vi använder oss

av en vanlig triangelberäkning, där basens längd (b) och höjdvinkeln (α) är känd. (Se fig. 1).

$$\text{Höjden, } H = b \cdot \tan(\alpha)$$

där tan är den matematiska funktionen "tangens".

Låt säga att den uppmätta vinkeln var 18° . Avståndet mellan våra två vittnen, dvs b, var 1000 meter. H blir då:

$$H = b \cdot \tan(18^\circ) = 324,9 \text{ meter.}$$

Förmålets höjd låg således på omkring 300 meter. Notera dock att redan en vinkel på 16° medför att höjden ändras till 286 meter, alltså en minskning med 40 meter, eller 12%. Man måste alltså inse att beräkningen ger en idé om höjden, men inte ett exakt värde på densamma. Det kan dock vara viktigt att veta om höjden var tio, hundra eller tusen meter, något som kan avgöras säkert med denna kalkyl.

UFO:ts storlek då? Vi vet att vittnet som stod en kilometer bort genom att syfta med ett finger noterat att UFO:t var ett finger brett. Ett finger motsvarar ungefär $1,8^\circ$ vinkel. Tack vare denna kunskap erhåller vi tillräckligt många kända variabler för att beräkna storleken. Vi bildar en triangel med basen = UFO:ts bredd, b, höjden = avståndet till UFO:t, a, och toppvinkeln $1,8^\circ$. (Se fig. 2). Beräkningen utförs på halva denna triangel, med längden a, basen b/2 och vinkeln $0,9^\circ$.

$$b/2 = a \cdot \tan(\text{vinkeln}) \text{ eller}$$

$$b = 2 \cdot a \cdot \tan(\text{vinkeln}), \text{ dvs}$$

$$b = 2 \cdot 1000 \cdot \tan(0,9)$$

$$b = 31,4 \text{ meter.}$$

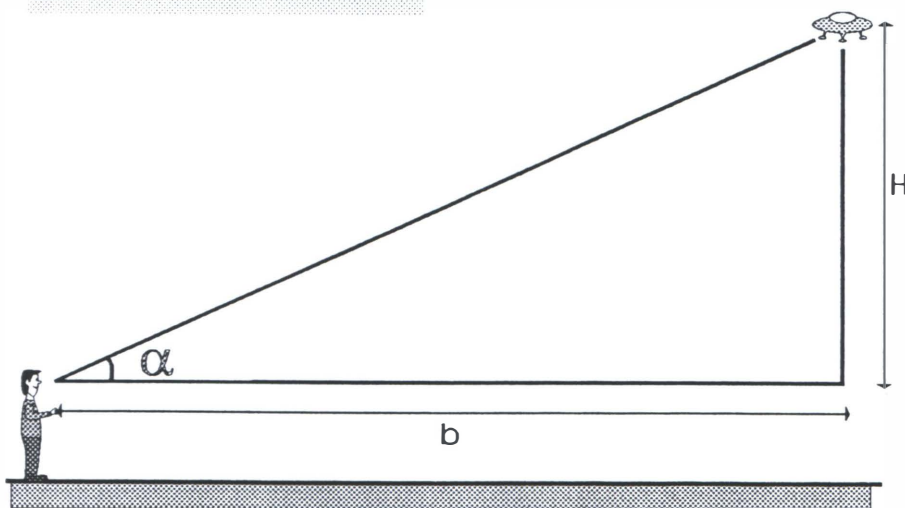

Fig. 1

Stämmer observatörens uppgift om att UFO:t var ett finger brett så motsvarar det alltså ungefär 30 meter. Vad säger då oss detta? Vet vi med säkerhet att det iakttagna föremålet var 30 meter stort? Inte alls. Det enda vi med säkerhet kan säga är att det inte var tre meter, och att det inte var 300. Kalkylen ger oss med andra ord en uppfattning om föremålets **STORLEKSORDNING**. Ju exaktare vittnets uppgifter är, desto exaktare blir också kalkylen. Men även en relativt grov uppskattning av föremålets storlek jämfört med ett finger på en utsträckt arm ger oss alltså möjlighet att åtminstone göra oss en bild av storleksordningen.

Med beräkningar av den här typen kan vi se huruvida ett iakttaget föremål befunnit sig nära observatörerna, eller långt ifrån. Vi kan också se hur stort det varit. Lägg dock märke till att ljusfenomen som uppstår under specifika meteorologiska förhållanden kan se avsevärt mycket större ut än vad de i själva verket är. Än en gång alltså: matematiken kan ge oss ledtrådar, men låt oss inte göra misstaget att upplyfta beräkningsresultaten till absoluta sanningar.

I nästa nummer kommer jag att beskriva ett förfarande som kallas triangulering. Med hjälp av detta kan man med två oberoende vittnesuppgifter ganska exakt ta reda på den geografiska lokaliseringen av ett UFO-fenomen. Tack vare denna metod kan man alltså ta reda på var man kan söka fler vittnen. Mer om detta i nummer 4 av UFO-Norr. □

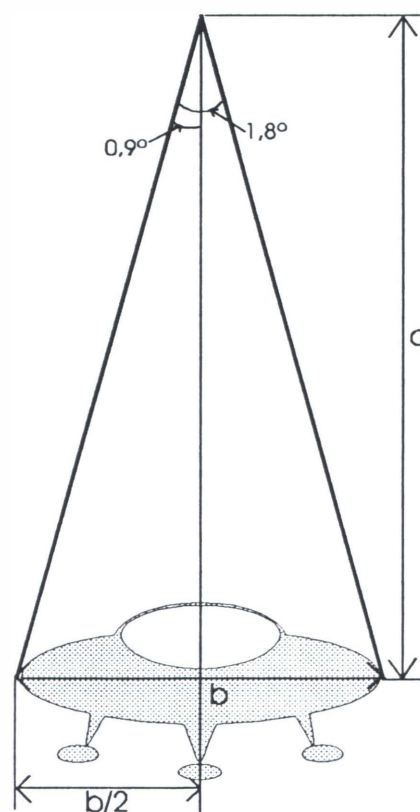

Fig. 2.

UFO-MYTER BELYSTA

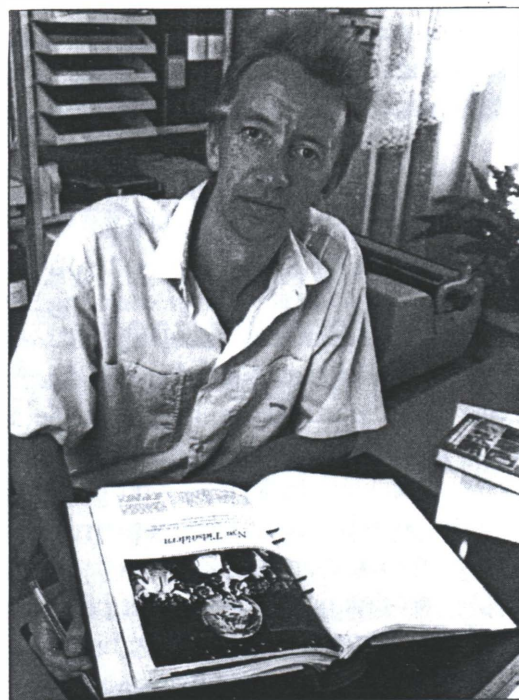
Steve Sandström recenserar Håkan Blomqvists bok "UFO - i myt och verklighet".

Håkan Blomqvist, 41-årig bibliotekarie från Norrköping, framstår med sin bok "UFO - i myt och verklighet" som en av de allra kunnigaste ufologerna. Inte bara i Sverige, utan generellt.

Som en av få förmår Blomqvist göra en bestämd distinktion mellan det verkliga UFO-fenomenet och de myter som vuxit fram sedan slutet av 40-talet. Hans betraktelse är skarpsynt och hans tunga är vass. När det gäller att avslöja bluffar är han obarmhärtig. I fall där han är osäker är han ödmjuk nog att erkänna detta.

För en saklig, kritisk, och välbalanserad bok som dessutom är rolig och lättläst och en god grund för en intern UFO-debatt tilldelar jag Håkan Blomqvist fem tefat av fem möjliga.

Betyg:

Håkan Blomqvist, författare till boken "UFO - i myt och verklighet".

RIKSMÖTE I SKELLEFTEÅ?

Vår förening har fått förfrågan om att arrangera nästa års riksmöte. Ifall detta blir aktuellt hamnar gissningsvis mötet i slutet av våren. Clas Svahn och Mats Nilsson som kommit med idén ska undersöka intresset i söder för att åka buss hit upp till oss.

Om ett riksmöte ska gå att genomföra krävs det dock en hel del frivilligt arbete från våra föreningsmedlemmar. I gengäld kommer vi att få lyssna till debatter och föredrag som vi annars aldrig skulle fått ta del av. Det här är väl något att fundera på, eller hur?

KONTAKTPERSONER SÖKES!

Om du är intresserad av UFO-fall och av att vara en av de första som talar med vittnen till en händelse, då ska du bli kontaktperson! Tanken med kontaktpersoner är att den som bor närmast en plats där UFO observerats ska undersöka det inträffade. Det är naturligtvis inte alltid man har tid, och eftersom detta är ideellt arbete så jobbar man med det bara när man har tid och lust.

UFO-GRUPP = UFO-SEKT?

I ett inslag i TV4:s "Kalla Fakta" påstod en förestandare för ett avprogrammeringscenter i USA att av alla sekter som existerar så är UFO-grupperna värst. Vi hoppas att hon menade UFO-sekterna. Vi är medvetna om att sådana existerar, och eftersom de inte har någonting med seriös UFO-forskning att göra tar vi bestämt avstånd ifrån dem. Alla sekter är skadliga för människan, eftersom de kuvar den fria viljan och förlamar det självständiga tänkandet. Det är skrämmande vilka brott som begås med tryckfrihetens och religionsfrihetens goda minne.

Eftersom Jan Scherman varit med om att göra det här reportaget i USA kan man kanske förstå varför han stod och flinade under hela debatten efter programmet "UFO - en skymt av det okända". Han trodde sig förstås veta att alla UFO-entusiaster är hjärntvättade, ryggradslösa och mer eller mindre förståndshandikappade. Ack ja, den makt som ibland sätts i händerna på okunniga journalister. Det är nästan lika skrämmande som de sekter de ibland lyfter fram i ljuset.

UFO-RAPPORTER

BLIXTRANDE UFO OBSERVERADES I URSVIKEN

Den 21/12 såg två ungdomar i Ursviken sju rosa-färgade blixtrar på himlavalvet i söder. Bröderna Jim och Benny Johansson beskriver att allt lystes upp av de kraftiga blixterna, och att de sett dem genom fönstren i sin bostad.

Händelsen refererades i VF den 23/12. Det var också VF som kontaktade föreningen UFO-Skellefteå och berättade om fallet. Tidningen publicerade också en artikel om vår förening i anknytning till artikeln om händelsen.

En snabb undersökning av fallet företogs den 23 december. Institutet för högspänningsforskning i Upp-

sala hade redan kontaktats av Henry Wikström på VF, och dessa hade uppgivit att det beskrivna fenomenet inte kunde ha varit vanliga blixtrar av något slag.

En trolig förklaring kom i dagen då Steve Sandström kontaktade Skellefteå Krafts driftscentral dagen före julafton. Ett stort antal överslag hade nämligen inträffat på högspänningsledningar detta dygn på grund av all den blötsnö som fallit dagarna innan.

Med största sannolikhet har alltså bröderna Johansson i Ursviken sett reflexer av kraftiga ljusbågar, och ingenting annat.

□ □ □

UFO VAR STJÄRNA - BLEV UFO IGEN?

Den något förvirrade rubriken har sitt ursprung i en händelse som rapporterades i NV den 27/12.

En familj i Svanfors, Boliden, hade sett ett märkligt ljusfenomen i riktning mot Skellefteå i ett par timmar. Efter beskrivningen var det mest sannolika att familjen sett en stjärna (Sirius) eller en planet.

När julen och firandet av denna var över inleddes en noggrannare undersökning, med intervjuer av vittnena och kontroll av stjärnhimlen.

Riktningen stämmer inte med en planet, möjligen med stjärnan Sirius. Denna borde dock även ha synts dagarna innan och dagen efter på samma ställe. Efter- som även dessa dagar var mycket kalla borde eventuella

köldfenomen på ljuset ha varit desamma. Någon fler gång har vittnena dock aldrig sett fenomenet, vare sig förr eller senare. Detta trots att de nästan varje kväll tittat åt detta håll.

Ljuspunkten var hög som en stjärna, och ett par tre stjärnor bred. Den lyste i rött och grönt, och färdades ungefär i samma hastighet som stjärnhimlen, såvitt vittnena kunnat avgöra densaken (ca 15 grader/timme).

Den rimligaste förklaringen, Sirius, tycks alltså inte stämma. Fallet är fortfarande i högsta grad öppet. Nya infallsvinklar erfordras. De astronomiska aspekterna utreds av amatörastronomen Jörgen Andersson, Malå. □

PRENUMERERA PÅ UFO-AKTUELLT!

VÅRENS PROGRAM

HELA PROGRAMMET ÄR INTE FASTSTÄLLT, MEN FÖLJANDE AKTIVITETER ÄR INPLANERADE.

FÖR ÖVRIGA AKTIVITETER ÅTERKOMMER VI SEPARAT.

25/3 KL. 19.00: OBSERVATIONSKVÄLL.

VI GRILLAR PÅ VITBERGET. TA MED NÅGOT ATT ÄTA OCH DRICKA. VI ORDAR GRILLAR OCH VED.

14/5 KL. 14.00: FILMAFTON.

VI TITTAR PÅ EN SPELFILM MED UFO-MOTIV. FÖRENINGEN BJUDER PÅ FIKA.

FLER AKTIVITETER SOM KOMMER ATT PLANERAS IN:

☆ FÄLTFORSKARCIRKEL (SEPARAT AVGIFT)

☆ BYGGANDE AV UTSTÄLLNING.

RADIOPROGRAM OM UFO

Den 25 januari sände Utbildningsradion ett reportage om UFO-fenomenet, "UFO - verklighet i Västerbotten". Programmet var sammanställt av Robert Brännström. Medverkade gjorde UFO-Skellefteås ordförande Steve Sandström och Olle Johansson. För dig som missade programmet följer här en utskrift av det i sin helhet.

Det började med att jag var i färd med att gå och lägga mig på kvällen, och min hustru Eva befann sig på altanen, och hon ropade exalterat: -"Kom så får du se någonting fantastiskt!". Jag pallrade mig ur sängen alltså, och tog mig ut på altanen, och där på himlavalvet, i sydvästlig riktning, så ser jag ett mycket ljusstarkt föremål, och det var alldeles vitt. Jag kunde jämföra ljusintensiteten med Anderstorps idrottsplats lampor, och de är normalt sett mycket starka, men i jämförelse med detta ljusfenomen så var det ingenting alltså, de påminde om 15-Wattslampor. Vi stod som paralyserade, det var också sonen som såg detta, så vi var tre stycken som stod paralyserade minst tre minuter. Och ingen kom ju på detta att rusa efter en kamera, för det var en sån enormt stark upplevelse. Efter dessa två till tre minuter då började föremålet helt enkelt att ändra form, och blev elliptiskt, och så gled det bakåt i sydlig riktning. Och jag upplevde det som perforerat, men det gjorde inte Eva, utan hon såg det som bara elliptiskt, men jag såg liksom små hål i det. Och det kan ha rört sig om tre minuter detta.

Ni hörde Olle Johansson berätta om en upplevelse som inte var av denna värld. Men kände han ingen som helst rädsla?

Ingen som helst rädsla, utan mer fascinerande upplevelse, alltså, det var nånting enormt starkt.

Med vilken hastighet flög det?

Glidflykt, skulle jag vilja säga. Det var absolut ingen sån där, som man hör i science fiction, så där "jupps", så åker det bara iväg. Det här var bara helt enkelt sakta glidflykt.

Man har försökt förklara det här. Kan du ge någon av de förklaringar som ni har fått?

Bästa det tycker jag faktiskt är att i detta område ska det ha funnits en helikopter. Och ponera då att vi säger att den står helt still, och så har den en slags strålkastare, och fokuserar den och vi kommer precis mitt i centrum av denna strålkastare, så det är klart att då kan det kanske uppkomma ett sådant fenomen, vad vet jag? Men det förklarar ändå inte den där elliptiska formen på det och att det glider iväg, för då tycker jag att ljuskäglan skulle ha varit precis densamma i början. Men jag vet inte, och jag tycker det här blir alltmer roligt alltså, för att det går inte att hitta nånting på det.

Som ni hörde kunde Olle inte förklara vad han hade sett. En som funderar kring UFO på en daglig basis är Steve Sandström, ordförande i UFO-Skellefteå. Jag träffade Steve i hemmet över en kopp te och frågade när hans intresse för UFO föddes.

Det börjar vara länge sen nu, det är säkert 20 år. Jag var ganska liten när min fars astronomiska intresse tändes. Man kunde börja ana att det kanske fanns nånting mer än bara det här stoftkornet i rymden. Och då hade man ju den här bilden då av att UFO var farkoster från andra stjärnor. Och flygande tefat var väl så att säga modellen man tittade på då. Men efter det har ju UFO-intresset utvecklats och förändrats väldigt mycket, och man har kanske fått en annan bild av det dessutom. Så att mitt intresse idag det riktar sig ju närmast mot att försöka ta reda på vad UFO-fenomenet egentligen är för någonting. För vi som sysslar med det här vi anser nog inte att det är så självklart att alla UFO:n och sånt som folk ser faktiskt är några farkoster från andra stjärnor, utan vi har flera möjliga hypoteser som vi undersöker, där rymdresor bara är en. Många tror ju att UFO det är detsamma som flygande tefat, men flygande tefat det är ju så att säga en farkost som anses komma från en annan värld, medan UFO kan i stort sett kan vara vad som helst, det är bara det att vi inte vet vad det är. Det vanligaste när folk har sett nånting är ju kanske då att de har sett en planet eller en stjärna eller ett konstigt ljus på himlen, det kan vara reflexer från en strålkastare eller från en bil i undersidan av molntak, det kan vara helikoptrar och flygplan, ballonger, och allt som då folk inte direkt förstår när de ser, det är mystiskt, och det är ju ett UFO så länge det är oförklarat. Och när man då kallar det flygande tefat då är det ju förklarat anser man, då påstår man ju faktiskt att det är en farkost från en annan planet, eller kanske en maskin för tidsresor. Det finns många idéer om vad de där flygande tefaten skulle vara.

UFO-Skellefteås föreningsarbete går mycket ut på rapporthantering. UFO-Skellefteå är en del av riksorganisationen UFO-Sverige, och de har centralt ett arkiv i Norrköping, och dit skickar man rapporterna för att få en samlad bild av UFO-fenomenet i Sverige.

Sen så har vi haft ju filmkvällar, vi tittar på film, och det är inte bara UFO-filmer utan även filmer åt science fiction-hållet. Vi brukar ha diskussionskvällar. Vi räknar med att under våren åka ut ett par gånger och grilla korv och prata, och det är faktiskt väldigt trevligt när man får träffa människor som har liknande intressen. Det kan bli många spännande fall och debatter som dyker upp uppe på ett berg en sen kväll. **Vad har ni kommit fram till i dessa debatter då?**

Ja, jag tror den allmänna åsikten är att svaret på den viktigaste frågan, om UFO finns, där är svaret ja. Det är nog alla övertygade om. Vi vet också att det finns psykologiska

fenomen inom UFO. Det finns människor som av olika skäl, det kan vara personlighetsklyvning till exempel, tror sig ha kontakt med varelser från andra planeter. Den psykologiska biten är ett stort problem, därför att de som har den läggningen då, de tror själva att de upplever det här. Det finns liksom ingen känsla av att det skulle vara påhitt, men likafullt så är det inte objektiv verklighet, utan det händer inne i huvudet på de här personerna. Men sen vet vi då att det finns ett antal fall kvar, det brukar bli några procent, som man kan säga är objektiv verklighet, vilket innebär att fler än en människa skulle ha sett det här. Det är någonting som har flugit på himlavalvet och som har gått att registrera om man hade haft möjlighet. Vi brukar få in 200 till 300 rapporter i Sverige varje år, och säger man att en procent av dem är väldigt märkliga så är ju det i alla fall två eller tre fall. Och sen vad det är, det lyckas vi aldrig lösa däruppe på bergen när vi sitter och diskuterar, men det finns många spännande teorier. Sen så spekulerar man ju i ifall de här eventuella UFO:na är farkoster från en annan tid från vår egen planet, från en äldre civilisation som eventuellt har funnits i forntiden eller från en civilisation i framtiden. Sen så diskuterar vi ju också det här om att det kan vara besökare från andra stjärnor, andra galaxer till och med, kanske, eller kanske från andra planeter i vårt solsystem.

Om vi nu har så många besök av UFO:n per år, varför ger de sig aldrig till känna?

Ja, om vi nu utgår då från att det skulle vara farkoster från en annan värld, vilket ju är det vanliga resonemålet, lite synd också att det ställer många andra spännande resonemang åt sidan, men om vi utgår ett ögonblick då från att det skulle vara så, finns det flera teorier till varför de inte ger sig till känna. Och den mest intressanta är väl egentligen att de inte vågar därför att de är rädda att kulturkrocken skulle utplåna vår egen civilisation här på jorden. Vi känner ju till i vår egen historia att när västvärlden har koloniserat andra delar av världen så har de lokala kolonierna, ursprungsbefolkningens kultur, den har slagits i spillror. Så man vet ju att i kontakten mellan två kulturer utplånas den svagare kulturen, den med lägre teknisk nivå. Och det är mycket tänkbart att en utomjordisk civilisation som besöker oss resonerar på precis det sättet, att de inte ingriper därför att det skulle utplåna vår civilisation. Jag tror att det krävs mognad för att inneha en viss teknisk nivå. Om Napoleon hade haft kärnvapen så hade vi nog aldrig existerat. Det är nog faktiskt på det viset att en art måste mogna till sin egen nivå i en lämplig hastighet, och det är säkert så eventuella besökare ser på det också.

Men det här med trovärdigheten är alltid ett problem vid sådana här sammanhang, för att om än man har sett ett UFO, går det då att bevisa?

De skulle kunna flyga genom centrala Skellefteå, mitt på dagen när folk är ute, sväva över Kanalgatan. Två veckor senare skulle ingen kunna bevisa att det faktiskt hade hänt. Ja, de som har sett det skulle vara övertygade, men alla andra, de skulle aldrig tro på det.

Man får ju verkligen mycket att fundera på här. Hur länge tror du det kommer att dröja innan vår civilisation kommer att söka andra civilisationer?

Ja, det är en intressant fråga. Det kan dröja allting från fem år till fem miljoner år, och vad jag menar med det är att vi med den tekniska nivån, det tekniska paradigmet som existerar idag, med förbränningsmotorer som enda transportmedel egentligen, med den tekniska nivån så tror jag *vi aldrig* kommer att besöka någon annan civilisation, om det nu existerar några, vilket jag tror. Det krävs ett tekniskt genombrott, en upptäckt. Det krävs en Einstein som upptäcker en genväg genom dimensioner, eller en annan Einstein som upptäcker att gör man så och så kan man färdas fortare än ljuset. Sådana saker krävs det. **Har du själv sett något UFO?**

Enda gången jag med säkerhet liksom har haft en känsla att det var någonting stort och skapat som inte var gjort av människan, det var när jag och flera andra såg ett stort föremål glida förbi månen en sen kväll, det är många år sen nu. Det har vi aldrig kunnat förklara, och jag tror att det är möjligt att det var en rymdfarkost av något slag, men jag har svårt att tänka mig också att det var så, så det är helt oförklarat. Det var nämligen så att den upplevdes så enormt stor. Det är möjligt att även om man har tillgång till små rymdfarkoster kanske man har stora också, det är möjligt, men det är helt oförklarat och således ett UFO.

Vad är det för slags människor som är med i er förening?

Ja, vanligt folk är det. Att vara intresserad av UFO det är precis som att vara intresserad av vävning eller av motorsport eller vad som helst. Det är bara det att man i stället för att vända sig till jordiska ting har tittat upp bland stjärnorna och konstaterat att det finns så mycket mer, och varför inte?

Vad har ni för medelålder i föreningen?

Ja, den är, vad skall jag tro? Mellan 30 och 40 någonstans. Vi har medlemmar från 14 år upp till 70. Och det är en väldigt jämn spridning, så att när vi då träffas ute någonstans så brukar det också vara den spridningen, och det är väldigt trevligt och gemytligt. Det är bara i en dansförening möjligen man kan räkna ut för den här typen av spridning, tror jag.

Känner du att det finns fördomar kring folk som är intresserade av UFO?

Jag personligen har inte märkt av det så mycket. Jag var lite orolig, faktiskt. Jag har haft för mig att det ska finnas väldigt mycket fördomar. Så när jag startade föreningen här så var det med en viss tycksamhet, just av den rädslan då. Men jag har upptäckt i efterhand att i stort sett alla människor är intresserade av det här, fast de inte egentligen erkänner det. Och den stora merparten ser helt seriöst på det, även om de kanske har lite dåliga kunskaper om UFO-fenomenet. Det finns många idag som fortfarande tror att de som sysslar med UFO och de som forskar om UFO tror på gröna gubbar. Det är långt ifrån fallet.

Vilken vore för dig den ultimata UFO-upplevelsen?

Ja, det vore faktiskt att se, tror jag, att UFO också kan vara farkoster från andra planeter. Att få se en annan farkost landa, därför att det skulle betyda så mycket, inte bara för min världsbild utan för vår allas, därför att jag tror att det vore nyttigt för människan och för mänskligheten att se att vi är inte överst, att vi är inte centrum.

Till alla lokalgrupper anslutna till UFO-Sverige.

Sedan några månader tillbaka pågår en smutskastningskampanj mot UFO-Sverige av en person vid namn Jan-Ove Sundberg. Flera av er känner honom under smeknamnet "Texas". Sundberg har i tre stencilskrifter som han kallar "Hårda Tider" spridit lögnen och ogrundade rykten om vår organisation och bland annat anklagat UFO-Sveriges styrelse för att ha förskingrat stora summor pengar samt att samarbeta med Olof Palmes mördare. I det första numret visar han att han ska göra allt för att svärta ner UFO-Sverige "sparka rätt upp i skrevet och ta till storsläggan mot dessa UFO-diktaturens kreatur", som han så modest uttrycker det.

Sundberg kallar UFO-Sverige för "klubben för inbördes beundran" och dess styrelse för "maffian". Kritiken är genomgående på en barnsligt låg nivå men undertecknad har ändå bemött den i ett tio sidor långt brev till Sundberg (11/11 1993). Trots detta brev och flera långa telefonsamtal har Sundberg fortsatt att sprida samma felaktiga påståenden och istället ökat personangreppen mot framför allt Anders Liljegren, Håkan Blomqvist och undertecknad men också Håkan Ekstrand (som Sundberg säger "luktar som ruttna ägg") och Mats Nilsson (som enligt samme Sundberg hånas på stan i Sala) har drabbats. Göran Norlén sägs bara skriva skit om folk och inte ägna sig åt UFO.

När nu Sundberg också har börjat resa runt och sprida sina lögnen (senast hos UFO-Z i Östersund) kan det vara på sin plats att bemöta hans ogrundade påhitt punkt för punkt.

Det är omöjligt att inte känna sig illa berörd av den påkastning Sundberg ägnar sig åt och de hånfulla telefonsamtal han ringer till oss. Medan Anders Liljegren och Håkan Blomqvist gett upp och slutat tala med Sundberg har jag fortsatt att diskutera per telefon i en naiv tro att det skulle gå att få honom att förstå. Men förnuftsargument har visat sig verkningslösa. Ett tag trodde jag faktiskt att angreppen skulle sluta sedan Sundberg i ett brev (10/11 1993) till mig bett om ursäkt för vad han "ställt till med" och lovat att förändra inriktningen på "Hårda Tider". Jag lät mig dumt nog nöja med dessa löften och trodde att kritiken skulle övergå i en nyanserad och konstruktiv sådan - men ack vad jag bedrog mig.

Den 3 februari ringde Sundberg hem till mig och skrek "fegis, fegis, du är så förbannat feg, du är så förbannat feg" sedan jag avböjt att delta i en "debatt" med honom på en lokalradiostation i Stockholm. Jag har aldrig tidigare tackat nej till en debatt om UFO och kommer inte att göra det i framtiden heller, men det fanns goda skäl att anta att den "debatt" Sundberg siktar in sig på skulle fortsätta i samma anda som hans stencilblad och telefonsamtal och inte komma att handla om UFO.

Sundbergs försök att misskreditera UFO-Sverige syftar bland annat till att tysta mig. Det får inte finnas en röst som inte blint tror på ET-teorin och som vill undersöka UFO-fenomenet på ett vetenskapligt och kritiskt sätt. Men där går Sundberg bet, det kan jag lova. Aldrig förr har det varit mera befogat med seriös forskning och en kritisk granskning av kontaktpersoner och kultgrupper som följer i UFO-fenomenets spår. Det är Sundberg själv ett vandrande bevis på.

Genom att sprida ryktet att "det jäser i UFO-Sverige" försöker Sundberg få folk att tro att han talar sanning. Som den gamle herrtidningsjournalist (Cats, Aktuell Rapport med flera) han är vet han hur lögnen kan utnyttjas. Faktum är att UFO-Sverige står starkt och enat i dag. Antalet prenumeranter på UFO-Aktuellt växer igen efter flera års stillastående, ekonomin är starkare än på länge och fyra nya lokalgrupper är på gång att startas i södra Sverige.

När dessutom vår rapportcentral får ta emot ett rekordstort antal samtal och massmediaintresset kring vår verksamhet inte ser ut att mattas finns det all anledning att se framtiden an med tillförsikt.

Givetvis kommer vi att fortsätta att reta och förgäva en del personer. Genom vår kritiskt granskande hållning och vår öppenhet för alternativa teorier är vi en nagel i ögat på den troende falang som alltid har funnits.

Men vi möter respekt också där vi minst anar det. När jag för några dagar sedan talade med Nina Harder på new age-organisationen Pans vänner i Stockholm möttes jag först av kritik och ovilja. Men efter en stunds samtal upptäckte vi att vi hade flera åsikter gemensamt. "Du var den bäste och vettigaste i panelen under TV4-debatten", sa Harder bland annat.

UFO-ämnet inbjuder till stridigheter och hårda ord. UFO-Sverige har upplevt den förut. Men påhoppet och schismerna har aldrig hindrat oss från att gå vidare och fortsätta vår granskning av ett fenomen som för mig är den yttersta av alla utmaningar. Att våga stå upp mot vulgärkritikerna är viktigt och stärker oss i längden.

När det gäller Sundbergs kritik kommer jag att bemöta den ord för ord, rad för rad i ett utskick som kommer att komma er alla till hands under februari. Just nu har jag helt enkelt inte tid att sammanställa det: UFO-Aktuellt ska produceras, brev ska besvaras, ett styrelsemöte och en tre dagar lång fältundersökarkurs planeras plus att jag ska hinna skriva två böcker under februari och mars. Dessutom blir det några föredrag och ett antal telefonsamtal.

Men en punkt ska jag ändå bemöta här. Nämligen den att jag inte skulle tro på UFO.

Aldrig kunde jag väl tro att jag skulle behöva bemöta ett sådant påstående. Men man kan tydligen vänta sig vad som helst.

I årtal har svensk UFO-debatt enbart berört frågan om vi har besök av främmande varelser i rymdskepp från andra planeter. Själv tycker jag att den debatten måste vidgas. Risker är annars att vi stirrar oss blinda och inte hittar lösningarna. Vi har faktiskt inte svaret på UFO-gåtan. Visste vi vad det var kunde vi ju lägga ned organisationen.

Jag har alltid varit en kritisk jävel och tänker så förbli. När jag tittar i gamla klipp från början av 70-talet ser jag hur konsekvent jag har hållit denna linje: UFO-fenomenet får ha vilket svar som helst, utomjordingar, inre upplevelser, ett naturfenomen eller en kombination av detta eller något helt annat. Men jag vägrar att stänga av min hjärna och enbart ägna mig åt en rituell tro. Kort sagt: Jag vill veta vad jag pratar om.

Det finns ett kunskapsförakt inom delar av UFO-rörelsen i dag som också de har sina rötter långt tillbaka i tiden. Men kanske är det tydligare nu när det i vissa kretsar har blivit lika viktigt att "känna" som att "veta". Jan-Ove Sundberg gör sitt bästa för att underblåsa detta förakt.

En del vill kalla ufologi för en vetenskap men dit är vägen mycket lång. En vetenskap ställer krav på sina utövare. Man ska ha läst vissa böcker, tagit del av teorier och utfört egna arbeten och experiment. I dag saknas de elementära kunskaper hos många så kallade "UFO-expert" men jag skyller inte dem för det. De är uppfödda med veckotidningarnas och etermedias starkt vinklade bild av fenomenet och ovana vid att en fråga kan ha fler än ett svar. Svartvitt ska det vara, inte tillkrånglat.

För den som läst mina ledare och följt mina undersökningar behöver detta inte sägas, men jag gör det ändå för tydlighetens skull: Det finns ett UFO-fenomen. Vad som ligger bakom det kan bara utredas genom seriös och förutsättningslös forskning. Detta är UFO-Sveriges viktigaste uppgift.

UFO-Sverige erbjuder den tredje vägens ufologi. Ingen fanatisk tro. Inget bortförklarande och förnekande. Den vägen ska vi fortsätta längs trots smutskastning och lögnen.

CLAS SVAHN
Ordförande i UFO-Sverige.

Stockholm 3 februari 1994

notiser

➤ BILLIG RYMDSOND

I februari 1996 ska NASA sända upp rymdsonden NEAR (The Near Earth Asteroid Rendezvous) för att studera asteroiden Eros. Projektet beräknas kosta 150 miljoner dollar, och detta är mycket billigt för en rymdfarkost. Anmärkningsvärt är också att sonden ska byggas på bara 29 månader. Att detta är möjligt beror på att mycket av tekniken redan tagits fram för "Stjärnornas krig"-projektet.

➤ NY VETENSKAPSTIDNING

Från och med nr 1-94 följer tidningen Populär Vetenskap med som bilaga till Rösterna i radio-TV. 16 sidor blandat innehåll varje vecka. Hittills har det varit artiklar om bl a människans urfader, Virtual Reality, legenden om Kung Arthur samt den eviga frågan om människan är ensam i universum. Bland medarbetarna finns kända namn som Sven Gunnar Särman, Sture Allén, Arne Weise och Anders Palm.

➤ MASS-TV TILL EUROPA

Två nya satelliter med digital-kapacitet ska sändas upp av Société Européenne Des Satellites i Luxemburg. Detta innebär att antalet tillgängliga kanaler i Europa kan öka från dagens 32 till inte mindre än 180 stycken. Och man talar redan om att fördubbla detta antal. Slutresultatet blir väl att tittarna får ännu svårare att hitta de riktigt spännande programmen i det enorma TV-utbudet...

➤ LYCKAD REPARATION AV RYMDOBSERVATORIET HUBBLE

Reparationen av NASA:s rymdteleskop Hubble som ni kunde läsa om i förra numret blev en stor framgång. Vid reparationen, som utfördes under elva dagar av besättningen på rymdfärjan Endeavour, bytte man ut såväl kameran som korrigeringslinserna. Dessutom satte astronauterna in en del ny stabiliseringsutrustning.

Visserligen återstår en del tester innan man kan säga om reparationen är helt lyckad, men teknikerna på Goddard Space Center är förhoppningsfulla. Man tror att Hubbles syn ska räcka 14 miljarder ljusår i stället för de fyra miljarder ljusår observatoriet klarade före reparationen.

➤ JAPANSK RYMDRAKET

Fredagen den 4 februari 1994 har gått till den japanska rymdhistorien. Då lyfte nämligen Japans första kommersiella rymdraket från rymdstationen Tanegashima, som ligger i södra Japan. Raketerna kallas H2 och är den första större raket som tillverkats helt med japansk teknologi.

➤ STAR WARS

George Lucas populära rymdsaga Star Wars ska äntligen få sin fortsättning. Filmen börjar preliminärt att spelas in 1995 och blir del ett i en ny trilogi som tidsmässigt utspelas före de tre första filmerna. Småningom är det tänkt att det skall bli en tredje trilogi som ska avsluta filmserien.

➤ STAR TREK VII

Star Trek - The Next Generation, en av USA:s populäraste TV-serier, läggs med största sannolikhet ner i vår efter sju säsonger. I stället tar besättningen steget från TV-rutan till bioduken när inspelningarna av den sjunde Star Trek-filmen startar i maj. Filmen får premiär i USA i slutet av november.

➤ HISTORISK RYMDFÄRD

I början av februari sköts rymdfärjan Discovery upp från Kennedy Space Center i Florida. Ombord fanns fem amerikanska astronauter och en rysk kosmonaut. Detta var den första rymdfärden med besättning från både USA och Ryssland.

➤ ROSWELL 1

Ett utskott i amerikanska kongressen skall utreda om militären undanhöll fakta för allmänheten i samband med den påstådda UFO-kraschen utanför Roswell 1947.

➤ ROSWELL 2

Roswell-händelsen håller just nu på att filmatiseras. Vi återkommer med utförligare information så snart vi vet mer om filmen.

➤ DÄRFÖR EXPLODERADE RYMDSONDEN MARS OBSERVER

I augusti förra året skulle NASA:s rymdsond Mars Observer ha gett oss mängder av ny information om den röda planeten. Men bara två dagar innan sonden nådde fram till Mars gick något snett.

Nu har haverikommisionen lämnat sin rapport, och de ger svidande kritik till alla inblandade, dvs beställaren NASA, projektledaren JPL (Jet Propulsion Laboratory) och tillverkaren GE Astro Space.

Själva explosionen tror utredarna berodde på läckande ventiler. Dessa ventiler var egentligen avsedda för vanliga telekommunikationssatelliter och inte för direkta rymdfärder. Sedan självantände det läckande bränslet och exploderade, varvid JPL förlorade kontakten med sonden.

Mars Observer, som nu slutade fungera strax innan den verkligen behövdes, kostade cirka fyra miljarder kronor att bygga.

I NÄSTA NUMMER AV **UFO-NORR**

- ☐ Pitebo såg UFO utanför Boden
- ☐ Matematik och ufologi, del 3:
Triangulering m m
- ☐ UFO-teorier, del 2:
Är UFO framtida tidsmaskiner?
- ☐ Fler spännande UFO-fall
- ☐ Sommarens program
- ☐ och mycket mer!

UFO-NORR NR 4
KOMMER I APRIL